

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΜΕΛΕΤΗΣ ΑΝΚΑΘΗΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΙΔΡΥΤΗΣ : ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ : ΠΕΤΡΟΣ ΧΑΡΗΣ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΣΤΟΣ ΕΝΑΤΟΣ

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ

1951

Ε.Υ. Δ. ΓΡ. Κ. Τ. Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΣΥΡΕ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟ

Όταν πριν από αρκετά χρόνια φρόντιζα να συγκεντρώσω στοιχεία για τη συγγραφή του βιβλίου μου «Μαργαρίτα Άλβανα Μηνιάτη», επικοινωνώντας με τη συγγενική της οικογένεια Κόλλα της Κέρκυρας, με την τότε ακόμα ζωντανή θυγατέρα της Άσπασία Μηνιάτη στη Φλωρεντία και με τον Γάλλο συγγραφέα Alphonse Roux, επιστήθιο φίλο του Έδουάρδου Συρέ στο Παρίσι — κατά πολύ νεώτερο από τον τελευταίο που είχε πεθάνει το 1929 — είχα την καλή τύχη να συναντηθώ με τον Άγγελο Σικελιανό. Ο ποιητής του «Διθύραμβου του Ρόδου», με την πολύτιμη συνεργασία της αλησμόνητης Εύας Σικελιανού, είχε κιόλας ανακηρυχθεί ο υπέροχος θριαμβευτής της Δελφικής Ίδεας. Η τεράστια σημασία εξόρμησή του — σαν κάποιου ήμίθεου θρυλικού από τα βάθη των αιώνων — με την αναπαράσταση του Προμηθέα Δεσμώτη και την αναβίωση της τραγωδίας του Αισχύλου μέσα στο αρχαίο θέατρο των Δελφών σημείωσε — όπως το ξέρουμε — τον μεγαλύτερο ιδεαλιστικό σταθμό στα πνευματικά χρονικά της νεώτερης Ελλάδας. Η ανώτερη παγκόσμια διανόηση, που πολλοί από τους κορυφαίους αντιπροσώπους της ετύχησαν να παρακολουθήσουν με θρησκευτική ευλάβεια από κοντά τις Δελφικές εορτές, εκφράστηκε με το μεγαλύτερο θαυμασμό, με το λόγο και με τη γραφή, για το θαύμα αυτό της υπεράνθρωπης προσπάθειας του Σικελιανού να αναδημιουργήσει με τόση επιτυχία τη συμβολική τραγωδία του Αισχύλου στο αρχαίο θέατρο των Δελφών, μέσα στο παραμυθένιο πλαίσιο του ομφαλού της γης. Ο αντίλαλος της μοναδικής του επιτυχίας έφτασε σαν αστραπή σ' όλο τον κόσμο και δόνησε βαθειά τις ανώτερες ψυχές και τα εξελιγμένα πνεύματα. Ο παγκόσμιος τύπος αφιέρωσε διαλεχτές σελίδες στις δελφικές γιορτές και στο δημιουργό τους. Πολλοί από τους ξένους προσκαλεσμένους για τον ένα ή για τον άλλο λόγο δεν μπόρεσαν να κατέβουν στην Ελλάδα μ' όλο τον έντονο τους πόθο. Ένας απ' αυτούς ήταν και ο Γάλλος ποιητής και συγγραφέας Έδουάρδος Συρέ, γνωστός από τους «Μεγάλους Μύστες» και τ' άλλα έργα του, που κρατούσε αλληλογραφία με τον Άγγελο Σικελιανό.

Όταν ύστερ' από τις θριαμβευτικές επιτυχίες του συνάντησα τον μεγάλο μας ποιητή, κι' άπάνω σε μιά φιλική συζήτηση

τουμίλησα για το έργο που έτοιμαζα, για τη «Μαργαρίτα Άλβανα Μηνιάτη», τη μεγάλη ξενητεμένη Έλληνίδα, τη μουσα και έμπνευστρια των ωραιότερων πνευμάτων της εποχής της και ιδιαίτερα του μυστικόπαθου ποιητή και βαθυστόχαστου συγγραφέα της Γαλλίας Έδουάρδου Συρέ, που τον συνέδεσε μ' αυτήν ένας βαθύτατος και δημιουργικός έρωτικός δεσμός*, ο αλησμόνητος ποιητής και φίλος με την ορθάνοιχτη σε όλους και δλόφωτη ψυχή μου άνακοίνωσε, με ξέχωρη ευχαρίστηση, πως είχε για καιρό αλληλογραφήσει με τον υπέργηρο τότε Έδουάρδο Συρέ και ότι έθετε πρόθυμα στη διάθεσή μου τις άπαντήσεις του στα δικά του γράμματα, αν ήθελα ν' άντλήσω απ' αυτές καμιά σχετική με το έργο μου πληροφορία. Σε λίγες ή μέρες έφτανε στα χέρια μου μιά σημαντική σειρά από έπιστολές του Συρέ, άπαντήσεις του προς τον Σικελιανό. Αν και δέν είχαν προσωπική γνωριμία ο ένας με τον άλλο, μιά άμοιβαία άγάπη κ' εκτίμηση δημιουργήθηκε άνάμεσα στον Έλληνα ποιητή και στο Γάλλο συγγραφέα, που, όπως θά ίδούμε πιο κάτω, έτρεφε μεγάλο θαυμασμό για τον δοξασμένο γιο της Ελλάδας. Τον μακαρίζει που πραγματοποίησε το ιδανικό του, ένω αυτός δέν είδε ως εκείνη τη στιγμή την εκπλήρωση του καλλιτεχνικού του όνειρου, που από χρόνια υπόφωσκε στο νοῦ και στην ψυχή του, φέρνοντας μηνύματα από τους άνέφελους κόσμους της Ψυχής και του Πνεύματος, από τις σφαίρες της Δημιουργίας και της Τέχνης για την πνευματική αναγέννηση της σύγχρονης εποχής.

Καθώς βλέπουμε στην πρώτη έπιστολή του Συρέ — από τις τρεις που δημοσιεύουμε — προς τον Ποιητή μας, ο ξένος διανοούμενος εκφράζει όλες τις σκέψεις του σ' αυτόν, καθώς και τον ιδιαίτερό του θαυμασμό στον Έλληνα που βρίσκεται στις παραμονές της μεγάλης δελφικής του εξόρμησης.

ΠΡΩΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Παρίσι 10 του Μάρτη 1927
90 Rue d'Assas

Άγαπητέ Κύριε

Έλαβα πριν από δύο μήνες το γράμμα

* Βλέπε Άθ. Ταρσούλη «Μαργαρίτα Άλβανα Μηνιάτη».

σας πὸν μοῦ κάνει γνωστὴ τὴ σχετικὴ μὲ τοὺς Δελφούς προσπάθειά σας. Τὴ δευτέρῃ ἐπιστολή σας ἔλαβα χθές. Συγχωρέστε με ἂν δὲ σᾶς ἀπάντησα γρηγορώτερα. Τὸ φιλάσθενο τῆς ὑγείας μου καὶ μιὰ γρίππη πὸν μὲ κράτησε ἄρρωστον ὄλο τὸ χειμῶνα στάθηκαν σ' αὐτὸ ἢ ἀφορμὴ.

Θαυμάζω τὴν ὥραία καὶ γενναία ἀπόφασή σας νὰ κάμειτε τὸν ἀρχαῖο βωμὸ τῶν Δελφῶν κέντρον πνευματικῆς ἀκτινοβολίας καὶ νὰ τὸν ἐγκαινιάσετε με μιὰ παράσταση τοῦ Προμηθέως Δεσμώτου τοῦ Αἰσχύλου. Χαιρετίζω τὸ εὐγενικὸ σας σχέδιο μὲ τόσο πῖο μεγάλη χαρὰ, γιατί ἀπὸ μέρους μου, ὅστερ' ἀπὸ μιὰ μακριὰ ζωὴ ἀτέλειωτης ἐργασίας, δὲν ἤθερα ὅπως ἐσεῖς «μιὰ φωλιά» γιὰ τὸ καλλιτεχνικὸ μου ὄνειρο, θέλω νὰ πῶ γιὰ ἓνα θέατρο μνήσεως αἰσθητικὰ προσανατολισμένον εἰς τὴν πνευματικὴ ἀναγέννηση τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ ὑποουλή ἐχθρότης τοῦ καιροῦ μας καὶ ἡ πυκνότης τῆς σύγχρονης ὑλιστικῆς νοοτροπίας μ' ἐμπόδισαν. Ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζομαι γιὰ τὸ μέλλον γιατί ξέρω πὸς τ' ὄνειρό μου θὰ πραγματοποιηθῆ. Πρέπει νὰ εἰμ' εὐχαριστημένος ἂν, πρὶν ἀφήσω αὐτὸν τὸν κόσμο προφθάσω νὰ ἐξηγήσω σὶὰ Ἀπομνημονεύματά μου πὸν γράφω αὐτὸν τὸν καιρὸ, ποῖο ἦταν τ' ὄνειρο τῆς ζωῆς μου, ποιὲς οἱ βάσεις καὶ ἡ οὐσία του ἀπάνω σὶο θεατρικὸ μου ἔργο πὸν δὲν παραστάθηκε μὰ πὸν δημοσιεύτηκε σὲ πολλοὺς τόμους. Ἀπὸ πρακτικὴ ἄποψη ἀπέτυχα. Ἀπὸ ἰδεολογικὴ, ρίχνω τ' ὄνειρό μου στοὺς κάμπους τοῦ μέλλοντος σὰν ὄπλο μάχης. Ἄν κάποια μέρα βρεθῆ ἑκεῖνος πὸν θὰ περιμαζέψει αὐτὸ τὸ ἀκόντιο καὶ θὰ τὸ μεταχειριστῆ γιὰ νὰ κερδίσει τὴ μεγάλη νίκη τῆς Ψυχῆς καὶ τοῦ Πνεύματος ἀπάνω ἀπ' τὶς δυνάμεις τοῦ Κακοῦ, ἢ τελευταία αὐτὴ ἐπιτυχία θὰ εἶναι ἀρκετὴ γιὰ τὴ φιλοδοξία μου.

Εὐχομαι, ἀγαπητέ μου Συνάδελφε καὶ φίλε, νὰ εἴσαστε πῖο εὐτυχῆς ἀπὸ μένα καὶ ν' ἀξιωθῆτε νὰ ἰδῆτε μὲ τὰ μάτια σας πραγματοποιημένο τὸ δελφικὸ σας ὄνειρο μέσ' ἀπὸ τὴν αὐθεντικὴ ἀναπαράσταση τοῦ ἀριστοουργηματικοῦ ἔργου τοῦ Αἰσχύλου.

Μὲ ὄλη μου τὴ συμπάθεια καὶ μὲ τὴν εἰλικρινέστερή μου ἐλπίδα συνοδεύω τὸ σχέδιό σας.

Μὲ τὶς θερμὲς εὐχὲς μου ὁ ἀφοσιωμένος σας

ΕΔ. ΣΥΡΕ

Υ. Γ. Μαντεύετε πὸς δὲν θὰ μοῦ εἶναι δυνατό νὰ ἔλθω στοὺς Δελφούς τὴν ἡμέρα πὸν ὁ χορὸς τῶν Ὀκεανίδων σας θὰ γάλλει τὸν ἕμνο του σὶον ἀλυσοδεμένο πάνω σὶον Καύκασο μέγαν Ἀγωνιστή. Ἀλλὰ βαθύτατα θὰ σᾶς εὐγνωμονῶ νὰ μὲ κρατᾶτε ἐνήμερον—ὅσο θὰ τὸ μπορεῖτε—γύρω ἀπ' αὐτὴ τὴν πρωιότυπη καὶ σημαντικῆς σημασίας παράσταση, πρὶν ὅπως καὶ μετὰ τὴν πραγματοποίησή της.

Στὸ δεύτερο γράμμα τοῦ ὁ Συρέ φαίνεται πὸσο εἶναι καλὰ πληροφορημένος ἀπὸ τὶς εἰδήσεις τοῦ παγκόσμιου τύπου γιὰ τὴ μοναδικὴ ἐπιτυχία πὸν σημείωσε ὁ Προμηθέας Δεσμώτης στοὺς Δελφούς.

Ἰδιαίτερα ἐντυπωσιακὴ στιγμὴ πὸν προξένησε ἀληθινὸ δέος σὶο πλῆθος ὅταν παρακολουθοῦσε τὴν παράσταση, ἦταν ἐκεῖνη πὸν ὁ Δίας στέλνει τοὺς κεραυνούς τῆς ὀργῆς του σὶο Λυτρωτὴ καὶ μισητὸ του ἀντίπαλο.

Ὅλοι αἰσθανθήκαμε ἓνα ἱερὸ ρίγος νὰ μᾶς διατρέχει σὰν εἶδαμε ξάφνου νὰ σκοτεινιάζει ὁ οὐρανὸς κι' ὄλο τὸ γύρω ἐπιβλητικὸ τοπίο. Ἀστραπὲς αὐλάκωσαν τὰ πυκνὰ σύννεφα, βούϊξαν τὰ βουνὰ ἀπὸ τοὺς κεραυνούς. Σὲ λίγο θάφτανε ἡ καταιγίδα καταποντίζοντας τὸν ἀλυσοδεμένο Γίγαντα. Ἐκεῖνη τὴ στιγμὴ ἓνα κοπάδι ἀητοῖ τοῦ Παρνασσοῦ ξεπρόβαλαν ἀπ' τὶς κορφὲς τῶν Φαιδριάδων πὸν τὶς ρίζες τους δροσίζει ἡ ἱερὴ Κρήνη τῆς Κασταλλίας καὶ πέρασαν ἀργοπετώντας ἀπὸ πάνω μας. Γι' αὐτὴν τὴν τόσο μοιραία καὶ ὑποβλητικὴν εἰκόνα μιλεῖ, μαζὶ μὲ ἄλλα, σὶην παρακάτω ἐπιστολή τοῦ ὁ Συρέ πρὸς τὸν Σικελιανό:

ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Στὸ Μπάρρ, Κάτω Ρῆνος
« Les Bouleaux » Γαλλία
6 Αὐγούστου 1927

Ἀγαπητέ μου καὶ διαπρεπὴ Συνάδελφε,
Εὐχαριστῶ γιὰ τὸ φιλικὸ σας μήνυμα. Οἱ ἀπηχῆσεις τῆς μεγάλης σας ἐπιτυχίας στοὺς Δελφούς ἐφθασαν ὡς ἐμένα ἀπὸ διάφορα μέρη. Διάβασα μεταξὺ ἄλλων τὸ ἄρθρο τοῦ Gabriel Boissy σὶην Illustration καὶ τοῦ Marcel Boulanger σὶην Revue des Deux Mondes. Κατὰ τὴν ἀφήγηση καὶ τῶν δύο ἀρθρῶν, ἡ γενναία σας ἐξόρμησι ἐσημείωσε ἐξαιρετικὰ ὥραϊα ἀποτελέσματα, καὶ τὴν ἀπροσδόκητη ἐμφάνισι τῶν ἀετῶν τοῦ Παρνασσοῦ πὸν ἀργοδιάβαιναν πάνω ἀπὸ τὸν Προμηθέα σας πρέπει νὰ τὴν θεωρήσετε σὰν εὐνοϊκὸ οἶωνὸ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Δία. Ἐκεῖνο πὸν δὲν ἀναφέ-

ρεται σ' αὐτὰ τὰ κείμενα τὰ τόσο ἐνθουσιώδη κ' ἐγκωμιαστικά, εἶναι ἡ ἐντύπωση πού προξένησε σὶ τὸ κοινὸ ἢ χορήγησις τῆς μάσκας καὶ τοῦ κοθόρου κατὰ τὴν ἀρχαία παράδοση· καὶ τὸ πῶς συνδυάζετε ἀρμονικὰ τὸ δύσκολο θέμα τῆς μελωδικῆς ἀπαγγελίας τῶν χορικῶν μὲ τὶς κινήσεις καὶ τὴ σκηηνική τους ἐξέλιξη. Λυποῦμαι πολὺ περισσότερο πὺ δὲν μπόρεσα νὰ παρευρεθῶ σὶ τὸ τόσο ἐνδιαφέρον θέαμα τοῦ δλοκληρωτικὰ ἀναγεννώμενου θεάτρου πὺ μὲ τὴσ δόξα τὸ ἀναλάβατε καὶ τὸ φέρατε σὲ καλὸ τέλος. Μὲ δλη μου τὴν καρδιά σὰς συγχαίρω.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη γιὰ τὸ χαιρετισμὸ σας ἀπὸ τὴν Ἐλευσίνα, ὅπου μαζί μὲ τὴ δική σας ἦταν καὶ ἡ ὑπογραφή τοῦ Mario Meunier, πὺ δὲν ἔχω τὴν τιμὴ νὰ τὸν γνωρίζω προσωπικὰ μὰ πὺ θαυμάζω τὰ ὠραία του βιβλία.

Δεχθῆτε μαζί μὲ τὶς θερμὲς μου εὐχὲς γιὰ τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου σας, τὴ διαβεβαίωση τῆς μεγάλης μου συμπάθειας καὶ τοῦ ἐλλικρινέστερου θαυμασμοῦ μου.

ΕΔ. ΣΥΡΕ

Υ. Γ. Τὰ Ἀπομνημονεύματά μου τελείωσαν. Πιστεύω πὺς θὰ μπορέσουν νὰ κυκλοφορήσουν τὸ Νοέμβριο. Θὰ σὰς στείλω ἓνα ἀντίτυπο σὶ τοὺς Δελφούς. Ἐπανέρχομαι σὶ τὰ Μυστήρια καὶ σὶ τὸ δράμα τῆς Ἐλευσίνας ἀπὸ τὴν ἀποψη τῆς ἐπιρροῆς πὺ μποροῦν νὰ ἔχουν σ' ἓνα σύγχρονο ἐσωτερικὸ θέατρο.

Ὁ ποιητὴς γιὰ νὰ χαρίσει λίγες αἰσθητικὲς χαρὲς σὶ τὸ γέροντα Συρέ τοῦ ἔστειλε, καθὼς φαίνεται ἀπὸ τὸ γράμμα πὺ ἀκολουθεῖ, μιὰ σειρά καλλιτεχνικὲς φωτογραφίες, ὅπου εἰκονίζονται οἱ θεσπέσιες Ὠκεανίδες μὲ τοὺς ἀπαλόχρωμους κυματιστοὺς χιτῶνες των βγαλμένους ἀπὸ τοὺς θαυματουργοὺς ἀργαλειοὺς τῆς μεγάλης ἱεροφάντισσας Εὔας Σικελιανοῦ. Ὁ Συρέ δὲν χορταίνει νὰ τὶς θαυμάζει. Ἰδιαιτέρη ἐντύπωση τοῦ κάνει γιὰ τὸ δραματικὸ τῆς παίξιμο ἢ βοῖδοκέφαλη Ἰώ, ὅπως καὶ ὁ Ὠκεανός. Ὅμως μέσα σὶ τὸν περιορισμένον χῶρον τῆς φωτογραφίας πὺς εἶναι δυνατόν ν' ἀντιληφθῆι κανεὶς τὴν ἔκτασιν καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ συνόλου; Ὁ Συρέ μαζί μὲ τὰ ἐγκάρδια συγχαρητήριά του γράφει σχετικὰ σὶ τὸν Ἀγγελο Σικελιανό:

ΤΡΙΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Μπάρο, Κάτω Ρῆνος
6 Ὀκτωβρίου 1927

Ἀγαπητὲ Κύριε,

Περίμενα πολὺν καιρὸ νὰ σὰς εὐχαρι-

στήσω γιὰ τὸ πλούσιο καὶ ἐξαίσιον δῶρον πὺ μου ἔστειλατε. Μὲ ἠῦρε σὶ τὴν ἐξοχὴ ἀρκετὰ κουρασμένον καὶ ἄρρωστο. Γι' αὐτὸ ἄργησα νὰ σὰς ἀπευθύνω τὶς πιὸ θερμὲς εὐχαριστίες μου.

Αὐτὲς οἱ ὑπέροχες φωτογραφίες δίνουν μιὰ ἰδέαν τοῦ τί θὰ ἦταν ἡ ἀναπαράστασις τοῦ Προμηθέως τοῦ Αἰσχύλου ἀποδοσμένη ὅσο τὸ δυνατό σὶ τὴν πρωταρχικὴ μορφή της, ἀναπαράστασις ἀπὸ σὰς ὁργανωμένη σὶ τὸ θέατρο τῶν Δελφῶν. Δείχνουν ὅλο τὸ ἐνδιαφέρον πὺ ὑπάρχει σὶ τὴν ὑπερμετρη προσπάθειά σας.

Ἄν ἀντιλαμβάνομαι τὴν ἐντύπωση τῶν φωνῶν καὶ τῆς προοπτικῆς μέσα σ' αὐτὸ τὸ μεγαλειῶδες φυσικὸ πλαίσιον καὶ τὸ συνολικὸ ἀποτέλεσμα τοῦ διαλόγου μεταξὺ τοῦ χοροῦ τῶν Ὠκεανίδων καὶ τοῦ ἀλυσσοδεμένου ἡμιθέου. Ἀλλὰ θαυμάζω τὶς λεπτομέρειες, τὶς ὠραῖες στάσεις τῶν Ὠκεανίδων καὶ τὶς ἐξαισίαις ομάδες τοῦ πολυπρόσωπου συνόλου. Ἡ ἠθοποιὸς πὺ παριστάνει τὴν Ἰὼ παίρνει στάσεις κ' ἐκφράσεις συναρπαστικῆς τραγικότητος. Εἶναι ἀκόμη καὶ μιὰ πολὺ ὠραία κίνηση τοῦ γέροντα Ὠκεανοῦ.

Κατορθώσατε πραγματικὰ ἐν' ἀληθινὸ θαῦμα μ' αὐτὴ τὴν παράδοξιν νεκρανάστασιν. Ἐνα εὐρωπαϊκὸ κοινὸ σὰς χειροκρότησε καὶ σὰς εὐγνωμονεῖ ἢ πατρίδα σας γι' αὐτὸ τὸ ἔργο τοῦ ἐνθουσιασμοῦ καὶ τῆς πίστεως, πὺ ἀσφαλῶς δὲν θὰ πάει χαμένο.

Σὰς εὐχαριστῶ ἐγκάρδια γιὰ τὸ μὺ ἐδόσατε μιὰ ἰδέαν μὲ τὸ λαμπρὸ σας δῶρον πὺ τὸ διατηρῶ σὰν ἓνα θησαυρὸ μοναδικὸ σὶ τὸ εἶδος του.

Θελήσετε νὰ δεχθῆτε μὲ τὰ ἐλλικρινῆ μου συγχαρητήρια τὴ βαθειὰ εὐγνωμοσύνη τοῦ ἀφοσιωμένου σας

ΕΔ. ΣΥΡΕ

Υ. Γ. Θὰ σὰς στείλω πρὶν ἀπ' τὸ τέλος τοῦ χρόνου τὰ Ἀπομνημονεύματα, πὺ καταγίνομαι τώρα σὶ τὶς διορθώσεις των. Θὰ βρῆτε σ' αὐτὰ τὸ πρόγραμμα γιὰ τὸ θέατρο τῆς Ψυχῆς πὺ δὲν ἔκαμα ἄλλο παρὰ νὰ τὸ σχεδιάσω σὶ τὸ χαρτί, ἐνῶ εἰσεὶς ἐπραγματοποιήσατε τὸ δικὸ σας μὲ τὸν ζωντανὸ λόγον σὶ τὴν δραματικὴν ἀναπαράστασιν.

Σὰς παρακαλῶ νὰ μὺ συχωρέσετε αὐτὴ τὴν λογὴν εὐχαριστίαν. Ἡ μοῖρα δὲν μὺ ἐπιτρέπει ἄλλη.

ΑΘΗΝΑ ΤΑΡΣΟΥΛΗ

